

عنوان مقاله:

گوشه گیری دانش آموزان و راهکارهای پیشگیری آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و مطالعات فرهنگی اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ابوذر ریسی - کارشناسی روان شناسی عمومی

پریسا فرخی نژاد - دکترای تخصصی فلسفه تعلیم و تربیت؛ استادیار، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی زاهدان

خلاصه مقاله:

گوشه گیری و انزوا طلبی واکنشی است که باعث می شود کودک از نظر اجتماعی منفرد باقی بماند، دوستان کمی داشته باشد و به ندرت با دوستان همسن خود بازی کند و از ارتباط با محیط اطراف خودداری می کند (نریمانی، 1832) گوشه گیری اجتماعی یکی از مشکلات مهم دوران کودکی و نوجوانی است که اغلب دیر شناخته می شود؛ زیرا افراد گوشه گیر برای مدرسه و اطرافیان مشکل آفرین نیستند و حتی ممکن است به عنوان افرادی مودب و مطیع مورد تحسین و تشویق دیگران قرار گیرند و از علاقه و حمایت های عاطفی آنها برخوردار شوند (محمدخانی 1392) نشانه های گوناگونی برای گوشه گیری و انزوا طلبی وجود دارد که برخی از آنها عبارتند از: خجالت، سکوت بی حوصلگی، نگرانی از آینده، ناتوانی در انجام کارها، شکست پذیری، دوری از رفاقت، درون گرایی و... عوامل متعددی نیز در بروز این عارضه و مقابله با آن نقش دارند که می توان به خانواده، مدرسه، ویژگی های فردی (ترس)، اجتماع، عوامل فرهنگی و فضای مجازی اشاره کرد. تمام جامعه و از جمله آموزش و پرورش، معلمان و والدین تاثیر انکارناپذیری در رفع این معضل دارند. در تدوین این مقاله از روش کیفی و کتابخانه ای استفاده شده است که منبع هر مطلب در پایان آن ذکر گردیده است و مشخصات و آدرس کامل کتب و مقالات و... مورد استفاده در پایان مقاله گنجانده شده است.

کلمات کلیدی:

گوشه گیری، انزوا طلبی، خانواده، خجالت، فضای مجازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/809864>

